

Jeg husker ikke nøjagtig årstallet, men jeg mener, at der fra 1997 har udviklet sig en praksis, hvor der er en stærkere dialog imellem Nordisk Råd og Nordisk Ministerråd om budgettet.

Så det kan jeg bekræfte.

Formanden:

Så kan vi gå videre i ordførerrækken.

Ole Stavad (S):

Tak til ministeren for redegørelsen. Sagt på det sprog, der tales, hvor jeg kommer fra, så synes jeg sådan set ikke, at den er så ringe.

Jeg vil så også godt sige til ministeren, at jeg synes, den bærer måske for stærkt præg af, at det er set meget snævert fra et ministerrådssynspunkt, og det kan jeg selvfølgelig i nogle henseender godt forstå.

Men der ligger jo faktisk i den opgave, vi har med den her debat, og med den redegørelse, som ministeren hvert år afgiver til Folketinget, en bredere opgave, nemlig at se bredere på det nordiske samarbejde. Og der vil jeg bare opfordre ministeren til, at når vi får redegørelsen næste år, så tænker man lidt bredere både i forhold til Østersøsamarbejdet, i forhold til det arktiske osv., som jo også er en vigtig del af det her, og at man måske også koncentrerer lidt flere kræfter i redegørelsen om det samarbejde, der er imellem ministerrådssiden og parlamentarikersiden.

Det, der gør det nordiske samarbejde til noget unikt, er jo, at vi har ministerrådssiden i et tæt samspil med den parlamentariske, og en ganske bred parlamentarisk forsamling, i form af Nordisk Råd, som mødes flere gange i løbet af året inden for det nordiske. Her synes jeg, at ministeren godt kunne bidrage til, at vi får en noget bedre sammenhæng.

Kl. 14.15

Så er det nordiske jo et eller andet sted blevet et stedbarn i mange sammenhænge, og vi får ofte spørgsmålet: Hvad laver I egentlig? Der synes jeg faktisk, at ministerens redegørelse giver en række gode svar, hvis man specielt går inden for de enkelte sektorområder og ser, hvad der arbejdes med, noget, der har en meget konkret betydning for en hel masse mennesker.

Da vi lever i en tid, hvor der jo er tendens til, at alt skal sættes på kroner og øre eller euro, eller hvad nu man betjener sig af, blev der for en god uges tid siden udgivet den nordiske statistiske årbog. Det er faktisk ganske spændende læsning for at se, hvor meget det nordiske stadig væk be-

tyder, selv om det ikke fylder så meget i den debat, man har.

Bare som et lille eksempel vil man kunne se, at af den samlede danske eksport går næsten en fjerdedel, næsten 25 pct., til de øvrige nordiske lande, og dermed er det næsten på linje med den samlede eksport, Danmark har til både Tyskland og Frankrig. Hvis man skal sætte kroner og øre på, hvad det betyder, at vi stadig væk holder fast i et tæt nordisk samarbejde, så har man et lille, godt eksempel der.

Også hvis vi ser et andet sted hen, nemlig hvor mange nordiske statsborgere der bor i andre nordiske lande, så kan man se i statistikken, at det er 264.000, der stadig væk har et statsborgerskab i et nordisk land, men har bosat sig i et andet nordisk land. Derudover er der så mange, der arbejder på kryds og tværs, og mange, som er flyttet rundt.

Derfor er det, vi arbejder med i forhold til det grænseløse Norden at sikre, at en lang række af de barriereproblemer, som almindelige mennesker, der arbejder, er blevet pensionerede, eller hvad det nu ellers handler om, har, kan blive løst på en endnu bedre måde.

Det nordiske er stadig væk et fælles hjemmemarked. Vi ved erhvervsmæssigt, at når man skal ud på eksportmarkedet, så er der mange, specielt små og mellemstore virksomheder, der starter i de andre nordiske lande, øver sig der, hvorefter de bliver i stand til også at gå længere ud i verden. Det er noget, der er ganske betydningsfuldt.

Derudover har det nordiske samarbejde jo ændret sig og er i gang med at ændre sig. Vi har det indennordiske, som vi har haft i de der 50 år, hvor det nordiske samarbejde har bestået i form af Nordisk Råd, Nordisk Ministerråd. Men blikket er jo også vendt ud af Norden på en helt anden måde end tidligere i forhold til Østersøen, men også i det europæiske perspektiv.

Der arbejder både Nordisk Råd og Nordisk Ministerråd i øjeblikket med, hvordan vores rolle er, hvad det er, vi kan, hvad det er, vi vil kunne give bidrag mere fra nordisk side i forhold til et EU med 25 og formentlig i løbet af nogle år endnu flere lande i det samarbejde.

Jeg mener, vi har et unikt udgangspunkt også her i det nordiske samarbejde, også med det, vi har bygget op over til de tre baltiske lande. Jeg tror, det er vigtigt, vi tænker Polen med ind i det også i forhold til et EU, som uundgåeligt, hvis det skal kunne bringes til at fungere med så mange lande, også bliver nødt til at tænke mere i